

Europees Verdrag, op 9 juli 1956 te Genève mede voor het Koninkrijk der Nederlanden ondertekend, betreffende de sociale zekerheid van arbeiders werkzaam bij het internationaal vervoer

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 25 maart 1958.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 24 april 1958.

's-Gravenhage 25 maart 1958.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hiernevens over te leggen de Engelse en de Franse tekst, alsook de vertaling in het Nederlands, van het op 9 juli 1956 te Genève mede voor het Koninkrijk der Nederlanden ondertekende Europees Verdrag betreffende de sociale zekerheid van arbeiders werkzaam bij het internationaal vervoer (*Trb.* 1957, 111) ¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestrenge aan te treffen een toelichtende nota bij het genoemde verdrag.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal dit verdrag alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

De omstandigheid, dat de bestaande bilaterale verdragen inzake sociale verzekering niet of slechts ten dele een regeling bevatten voor werknemers, werkzaam bij het internationaal verkeer in Europa, heeft ertoe geleid, dat de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau in november 1954 de directeur-generaal van dit bureau heeft verzocht aan de Regeringen van de Europese Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie te vragen, of zij bereid waren deel te nemen aan een conferentie ter voorbereiding van een Europees verdrag inzake de sociale zekerheid van werknemers in het internationale transport.

Gezien het aantal gunstige reacties heeft de directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau op verzoek van de Raad van Beheer een conferentie ter bespreking van een zodanig verdrag bijeengeroepen. Deze voorbereidende conferentie werd van 7 tot 13 december 1955 te Genève gehouden. Aan deze conferentie namen deel vier vertegenwoordigers van de werkgevers en vier van de werknemers, allen aangewezen door de Raad van Beheer, alsmede regeringsdeskundigen van de volgende landen: België, de Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken, Finland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Turkije, het Verenigd Koninkrijk, Zuidslavië, Zweden en Zwitserland.

De intergouvernementele conferentie, welke van 3 tot 9 juli 1956 te Genève werd gehouden, aanvaardde de definitieve tekst van het verdrag.

Strekking van het verdrag. Aan het verdrag ligt de overweging ten grondslag, dat het wenselijk is om een internationale regeling te treffen voor de moeilijkheden van urgente aard op het gebied van de sociale verzekering, welke voortvloeien uit de bijzondere omstandigheden, waarin de werknemers, die werkzaam zijn in het internationale transportwezen, kunnen verkeren. Deze moeilijkheden doen zich vooral voor in geval van ziekte, moederschap en overlijden en bij bedrijfsongevallen en beroepsziekten. Het verdrag is dan ook in beginsel beperkt tot genoemde onderdelen van de sociale verzekering (pream-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

bule, vierde alinea), welke in Nederland zijn geregeld bij de Ongevallenwet 1921 (*Stb.* 1921, 819, zoals gewijzigd), de Ziektewet (*Stb.* 1952, 474, zoals gewijzigd) en het Ziekten-fondsenbesluit (*Stb.* 1941, S 804, en zijn uitvoeringsbesluiten, zoals gewijzigd).

Werkingsfeer. Het verdrag is van toepassing op het rijdend, varend of vliegend personeel van ondernemingen, welke personen of goederen vervoeren, ongeacht of dit vervoer geschiedt over de weg, per spoor, over het water of door de lucht. De zeevaart en de Rijnvaart — sedert 1 juni 1953 is in werking het Verdrag betreffende de sociale zekerheid van Rijnvarenden — zijn echter buiten de voorgestelde regeling gehouden, zodat van het vervoer over het water alle en de binnenvaart buiten de Rijn onder het verdrag valt (artikel 1, lid *h*, sub (*i*) en in fine).

Een verklaring inzake de termen „grondgebied van een Verdragsluitende Partij” en „onderdaan van een Verdragsluitende Partij” in artikel 1, sub *b*, zal aansluiten op die, welke werd afgelegd bij de Europese Interim-Overeenkomsten inzake sociale zekerheid van 11 december 1953; zie voor de tekst en de vertaling in het Nederlands van deze verklaring onderscheidenlijk *Trb.* 1954, 100, blz. 42, en *Trb.* 1954, 200, blz. 21.

Toepasselijke wetgeving. In overeenstemming met hetgeen dienaangaande in reeds eerder gesloten bilaterale en multilaterale verdragen is bepaald, geldt als algemene regel, dat van toepassing is de wetgeving van het land, binnen welks grondgebied de zetel van de onderneming is gevestigd (artikel 2, tweede lid). In het belang van de betrokken werknemers kunnen evenwel uitzonderingen op de algemene regel worden gemaakt.

Het verlenen van uitkeringen. Wanneer de werknemer of zijn gezinsleden in een ander land verblijven dan dat, waar hij verzekerd is, worden in geval van ziekte en moederschap de uitkeringen in natura verleend door de organen van het land, waar de betrokkene verblijft, mits de omstandigheden het onmiddellijk verlenen van die uitkeringen noodzakelijk maken (artikel 3). De omvang en de duur van de uitkeringen worden bepaald door de wetgeving van het land van verblijf. Het orgaan, waarbij de werknemer verzekerd is, vergoedt aan het orgaan, dat de uitkeringen heeft verleend, de door dit laatste orgaan gedane uitgaven, tenzij de bevoegde autoriteiten van terugbetaling afzien (artikel 5).

De uitkeringen in geld worden rechtstreeks overgemaakt door het orgaan, waarbij de werknemer verzekerd is.

Met betrekking tot het verlenen van uitkeringen in geld en in natura in geval van een bedrijfsongeval of een beroepsziekte is een regeling voorgesteld, welke praktisch overeenstemt met die, welke zal gelden voor de uitkeringen bij ziekte en moederschap (artikel 4).

Indien de werknemer overlijdt in een ander land dan dat, waar hij verzekerd is, wordt ter bepaling van het recht op een uitkering bij overlijden ingevolge de wetgeving van het land, waar hij verzekerd is, het overlijden geacht te hebben plaatsgevonden in dat land (artikel 7).

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
A. A. VAN RHIJN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.